

Otkrivenje 17

1) I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: Hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sedi na vodama mnogima. 2) Sa kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom njenog kurvarstva. 3) I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gde sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova.

4) I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva svog; 5) I na čelu njenom napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim. 6) I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i začudih se čudom velikim kad je videh. 7) I reče mi anđeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

8) Zver koju si video beše i nije, i izići će iz bezdana i otići će u propast; i udiviće se koji žive na zemlji, kojima imena nisu napisana u knjigu života od postanja sveta, kad vide zver koja beše, i nije, i doći će opet. 9) Ovde je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sedi. 10) I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jeste, a drugi još nije došao; a kad dođe za malo će ostati.

11) I zver koja beše i nije, i ona je osmi, i jeste od sedmorice i u propast ide. 12) I deset rogova, koje si video, to su deset careva, koji carstva još ne primiše, nego će oblast kao carevi na jedno vreme primiti sa zveri. 13) Ovi jednu volju imaju, i silu i oblast svoju daće zveri. 14) Ovi će se pobiti s Jagnjetom i Jagnje će ih pobediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i verni.

15) I reče mi: Vode, što si video, gde sedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici. 16) I deset rogova, što si video na zveri, oni će omrznuti na kurvu, i opustošiće je i ogoliti, i meso njeno poješće i sažeći će je ognjem. 17) Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju Njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zveri, dok se svršše reči Božije. 18) I žena, koju si video, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carstvima zemaljskim.

1) I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: Hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sedi na vodama mnogima.

Pojava i delatnost sedmorice anđela otkriva i predskazuje gnjev i pravedni sud našeg Boga u 15. 16. I 17. glavi. Lepota i veličina objave Otkrivenja otkriva nam uzvišeniji i trajni značaj Večnog Jevanđelja u suprotnosti osnovnoj prirodi pobune protiv našeg Tvorca i Spasitelja:

Greh je izraz i delovanje silne pokvarenosti pobune i pobunjenika.

Otkrivenje prikazuje obe strane kakve u stvarnosti jesu. Robovi greha vide obe strane baš obratno – nestvarno. Sećamo se prikaza u 12: 1-6; “Znak veliki” - veličanstveni. 1) Znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. 2) I beše trudna, i vikaše od muke, i mučашe se da rodi.

3) Pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna; 4) Rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. Aždaha stajaše pred ženom koja htjede da se porodi, da joj proždere dete kad rodi. 5) I rodi muško, sina, koji će pasti sve narode palicom gvozdеноm; i dete njeno bi uzeto k' Bogu i prestolu njegovom.

6) A žena pobeže u pustinju gde imaše mesto pripravljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvesta i šezdeset dana.

Ova Lepota u svetosti (u 12. glavi) odevena je u sjaj slave Svemoćnog Tvorca i Izbavitelja. ON Svojom blagodaću nju kruniše, milošću i ljubavlju prema svim dušama iskupljenim u Božijem Jagnjetu. Ona je u naporima porođaja Novog Života u svima koji veruju i poslušaju Sina.

U Njemu Nebeski Otac ima Svoje savršeno zadovoljstvo i kroz Njega se javlja i savršeno otkriva čovečanstvu; Sin Božiji je Iskupitelj i Zastupnik pred Ocem svima rođenima Duhom Božijim. To rođenje nije bezbolno a uključuje napore opšte promene: iz smrti u Duhovni život (Marko 9: 42-50 i Jovan 3: 1-21). Taj porođaj – ta velika promena – ostvaruje se pred razjapljenim čeljustima krvožedne aždaje.

Ipak Dete je rođeno! ON je rođen, ne da bude žrtva čudovišta, nego da

izbavi mnoge koji su u jarmu Sotone I greha - porobljeni i zlostavljani. Žena u svetoj krasoti pobednički izbegne sve zle ponude i zlobne pretnje zlog duha tame i prevare. Žena se hrani Hlebom Života dokle i poslednja duša iskupljena u Hristu bude oslobođena ropstva grehu. Glava 12. otkriva blagoslovenu prirodu Izbranice Nebeskog Cara i slavnu svrhu njenih napora i trpljenja progonstva.

Svi pobožni radnici, poslenici i svedoci trpljenja i mučeništva slavni su pobednici jer Duh Božijeg Sina vlada u njima. Ova 17. glava omogućava nam značajno razgledanje i shvatanje celog Večnog Jevanđelja (1. Petrova 1: 23-25 i Otkrivenje 14: 6). Glava 17. Potvrđuje ključnu pouku celog Jevanđelja protiv pouzdanja i nadmenog preuveličavanja ropstva bezbožnosti.

Taština, oholost, nadmoć, nasrtljivost, obest, raskalašnost, zabava gadostima i lažna pobožnost, to su sve znaci Božijeg pravednog suda protiv odvratnosti njihovih hulnih pokvarenosti. Blagosloveni smo u saznanju sve te opasne i grozne stvarnosti, jer nam je otkriveno pre poslednjeg suda Božijeg. Bludnica Vavilon se pokazuje ogromna; ali ona je bludnica, a blud je jasan znak: ona je pod strašnom, neumitnom i pravednom osudom Boga našeg.

Ona je toliko uveličana da je ustoličena na mnogim vodama; ali u 15. stihu se vidi da su pod njenom stolicom narodi mnogi: *Besni valovi morski, koji se pene svojim sramotama, zvezde lažne, kojima se čuva mrak večne tame (Juda 13)*. Njeno prestolje je klimavo kolikogod je veliko. Ona se pretvara, prikazuje, čak možda i veruje da je ona neodoljivo privlačna i nepobedivo moćna. *Sud dolazi kao lupež; blago budnome koji se čuva u haljini pravde Hristove (16: 15)*.

Velika bludnica nije blagoslovena; ona je prokleta. Ona nije čista i sveta; ona je grozna, pogana i hulna. Ona nije u Hristu, nego je u grehu – osuđena.

2) Sa njom blud činiše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom bluda njena.

Verski, društveni, politički i vojni razvrat je način življenja mnogih vladara i vlastodržaca... Oni ne veruju veronauku bludnice, ali je podržavaju u javnosti i često prisiljavaju potčinjene mase da se pokore njenim zahtevima

da bi takom vlašću ostvarili svoje zle namere. Ljudstvo pod njenim uticajem se opija otrovnim uživanjima i obećanjima da je bogatstvo i slava samo jedan korak napred u grehu.

Samo što više pokvarenosti, okrutnosti, nasilja, zlostavljanja potlačenih i izopačenosti, pa će uspeti i utvrditi se zauvek; a samo kratko vreme potom, umesto očekivanog uspeha, nova lažna obećanja opijaju ih da ne misle na poslednji sud Božije savršene pravde. Od Kajina do objave suda, nastavlja se ista obmana svih koji idu u susret strašnom Sudiji; svih koji su uporno odbacivali milost spasenja u Jedinom Spasitelju Koji poziva iz tame ka Videlu Večnog Života u slavi.

3-4) I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gde sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova. I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine razvrata svog...

Đavolska zver nema stvarnu odanost bludnici. Zver nosi bludnicu radi svojih grozних namera. Bludnica nije verna zveri i zarađuje svoj položaj bludom, razvratom, nepoštenjem i podlošću.

Svaki deo njenog postojanja i delovanja žigosan je osudom Božijom. Ona se odeva u raskoš i bogatstvo, ali ona je gola - opustošena (Otkrivenje 3: 17 i Jakov 5: 3). Zver hulnim nazivima pripisuje sebi božanske vrline i moć, a bludnica privlači obmanute obećanjima razvrata i gadostima izopačenosti. Njen pehar je od propadljivog zlata (1. Petrova 1: 18).

Jasnost Gospodnjih otkrivenja prosvetljuje nam um da vidimo: ljudska slava je lažna a njina stvarnost je jad i beda u srcu i duši. Aždaja, zver i bludnica svim svojim delovanjem opravdavaju pravedni i strašni sud Božije pravde – osudu na večnu smrt.

5-6) I na čelu njenom napisano je ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim. I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i začudih se čudom velikim kad je videh.

U Mateju 4: 1-10 đavo hvali slavu sveta. Jagnje Božije vidi jad i bedu izgubljenih duša. Prevarant ističe sile carstva greha i tame. Sin Boga našega

vidi roblje greha. On vidi čovečanstvo u očajnoj potrebi spasenja.

Naukom našeg Gospoda providimo kroz lažnu slavu greha i tame i spoznajemo strašnu stvarnost. Verovanjem sotonskih laži grešnik klizi po strmini privlačnosti grešnih obećanja - u svoju večnu propast. Šta je tajna velikog Vavilona? Bludnica sakriva opasne posledice obmane i veliča laži idolopoklonstva da prikaže gnusobe kao svetinje. Ona laže da zna sve tajne i staze gornjeg zvanja i da poseduje moć raspodele darova boga.

Naš Gospod nam otkriva Istinu i stvarnost njenog pada i potpune propasti. Velika bludnica uči ljude pokvarenost, služi se zlostavljanjem i pretvara se da blagonaklono prigrlija narod, a ustvari svojim razvratom začinje i rađa bludnice. Obećava ona posvećenje a daje naimenovanja bezdušnim zlikovcima. Njena dela i obredi su tajanstveni njenom roblju; slobodna deca našeg Oca čuvaju se od opasnog padanja u njene zamke i propasti primanja njenih okova na naš um, srce i dušu.

U Luci 16: 15 naš Gospod govori Farisejima – judejskim Vaviloncima: *Vi se gradite pravedni pred ljudima; ali Bog zna srca vaša; jer šta je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom. Filibljanima 3: 19* jasno nam ukazuje na put i smer njenih žrtvi: *Njima je svršetak pogibao, njima je bog trbuh, i slava u sramu njihovom, oni zemaljski misle.* Vavilonka je opijena krvlju svetih i Gospodnjih mučenika svih vekova. Dato nam je Otkrivenje da nas obasja razumevanjem celog Svetog Pisma.

Svetim Pismima sagledamo bludnicu u njenoj krvožednoj prirodi ne samo u progonstvima i zlostavljanju vernih, nego i u njenim lukavim nastojanjima da nas privuče u gadosti grešnih želja i obećanja vlasti za zlostavljanje drugih ljudi. Sveti i mučenici slede našeg Spasitelja svedočanstvom i proglasom Jevanđelja spasenja u Hristu, Jedinom Iskupitelju obraćenih. On Svoje vodi kroz trpljenje i mučeničku smrt u sjaj Njegove carske slave, u večno obožavanje našeg Nebeskog Oca.

Vavilonka, njene ćerke i njihove žrtve slede aždaju sve do sudskog prestola strašnog i nepogrešivog Sudije, našeg Svemoćnog Boga. Jovan je zaprepašćen lukavim obmanama, drskošću i odvratnim pokvarenostima u bestidnim lažima i prikazivanju puta propasti umesto Nauke Spasenja u

Hristu Jedinom Pravom Spasitelju. Pod imenom jednostavnog Jevanđelja Spasenja, zaslepljeni veruju u primamljiva obećanja oca laži čija propast se bliži: duh i roblje tame su osuđeni.

7-8) I reče mi anđeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova. Zver koju si video beše i nije, i izići će iz bezdana i otići će u propast; i kad vide zver koja beše, i nije, i doći će opet, udiviće se koji žive na zemlji, kojima imena napisana nisu u knjigu života od postanja sveta.

Jedan između 'sedam anđela' poslednjeg suda Boga našeg pomaže Jovanu da iznese još Gospodnjih otkrivenja učenicima svih stoleća; i danas nama.

U službi Gospodu ovaj anđeo nam javlja tajne i skida masku sa prerusene Pokvarenosti. Anđeo nam pomaže da vidimo: nema ničeg vrednog divljenja i poštovanja u svim đavolskim namerama i ostvarenjima; naš pravilan stav i osećaj prema duhu tame je odvratnost i osuda svih njegovih delovanja. Videli smo zver i njenog osnivača i snabdevača u 13. glavi. Ovde vidimo više od oboje. Zver je kao senka ili slika aždaje; kao smišljeno podražavanje i preruseno predstavništvo Zla.

Aždaja je nekad bila to što sada više nije niti ikad može da se vrati u svoj prvobitni položaj i stanje; ali njeno zaslepljeno roblje klanjaju se njoj kao da ona još uvek 'jeste'. Ona je još uvek '*bog ovog sveta*'. Ona *zaslepljuje razume koji ne veruju, da im ne zasvetli svetlost slavnog Jevanđelja Hristovog* – Božije savršene objave čovečanstvu (2. Korinćanima 4: 4). Zver se diči svojom sličnošću sa aždajom i imenuje lažnim imenima božanstva mnoge oblike đavolske laži kojima se zver služi.

Bludnica Vavilon i zver su mnogostrano 'ukrašeni' gadostima koje opravdavaju strašnu osudu našeg pravednog Boga; ipak zaslepljeni obožavatelji nastavljaju odavanje časti tim idolima kao bogovima; neki među njima uviđaju obmanu ali veruju da ne smeju biti u neslozi sa većinom. Mnogi robovi đavola okovani su strahom od nadmoćnih, neki su vezani grešnim navikama, a neki drugi strahuju od ma kakve razlike svog privatnog i javnog života i, života njihovog sveta.

U svojih 65 godina ograničenog iskustva i promatranja okoline, retko sam

sretao osobu iskreno ubeđenu u vrednost i ispravnost puta kojim idu u pokornosti izgubljenom svetu pod vlašću tame i greha: mnogi znaju da taj put nije vredan življenja niti požrtvovanja. Zver izlazi iz bezdana i odlazi u propast. Poreklo iz bezdana ukazuje na osnivača svakog zla. Đavo je začetnik svakog zla, pobune, bezbožnih namera i delovanja. Odlazak u propast označava prirodu i posledice zla.

Robovi greha 'vide' moć i uticaj zveri. Oni su zadivljeni jer ne shvaćaju da njihovim grehom i verovanjem laži oni daju moć zveri. Naš Gospod nam otkriva tajnu i Njegovo otkrivenje: moramo se čuvati zaraze 'svoje pravednosti i oholosti'; nikakve zasluge za naše spasenje ne pripisujemo sebi. Samo blagodat našeg Nebeskog Oca, podarena nama u Hristu, spasava nas. Božija blagodat zapisala je sva imena spašenih u Knjigu Života od postanja sveta; večna slava Bogu našem!

Kad slepi grešnici gledaju zver koja beše, i nije, i doći će opet (u nekim prevodima „a ipak jeste“) oni ne vide svestrano poslednji deo opisa opasne zveri: „postoji, dolazi“, a deo poznat prosvetljenima u Duhu Hrista: „odlazi u propast“ slepi ne vide. *Telesni čovek ne razume šta je od Duha Božijeg; jer mu se čini ludost i ne može da razume, jer se duhovno razgleda. Duhovni pak sve razgleda, a njega samog niko ne razgleda. Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči?*

A mi um Hristov imamo; ne da učimo Učitelja, nego da primamo Nauku od Njega (1. Korinćanima 2: 14-16). Efescima 2: 1-5 je blagoslov osveženja našim dušama: Nas koji bejasm o mrtvi za prestupljenja i grehe svoje, u kojima nekad hodismo po veku ovog sveta, po knezu koji vlada u vetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; u kojima i mi svi živismo nekada po željama tela svog, čineći volju tela i pomisli, i bejasm o rođena deca gnjeva, kao i ostali;

*Ali Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nama, i nas koji bejasm o mrtvi od grehova ožive s Hristom (blagodaću smo spašeni)... Neophodno nam je potrebno i korisno da odbacimo sebični ponos i visost i da poštujemo i odajemo čast našem blagodatnom i blagoslovenom Caru (Rimljanima 11: 20). *Telesan čovek ne pokorava se Bogu.* Grešnik telom i umom gramzi za sebičnu visost pa ne vidi blagoslove*

pokornosti našem Gospodu.

9-11) Ovde je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sedi; i jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jeste, a drugi još nije došao; a kad dođe za malo će ostati. Zver koja beše i nije, i ona je osmi, i jeste od sedmorice i u propast ide.

Mudrost je već zabeležena za nas u 13: 18; a potrebna nam je za razumevanje broja 666. Ovde potrebujemo mudrost da razumemo značaj i značenje zveri, bludnice i broja '7': sedam glava, sedam bregova i careva.

Sotona je u pobuni protiv našeg Gospoda i upotrebljava pretvornost i prerađivanje. U *2. Korinćanima 11: 12-15* zapisano je: *A šta činim i činiću, da otsečem uzrok onima koji traže uzrok, da bi u onome čime se hvale našli se kao i mi. Jer takvi lažni apostoli i prevarljivi poslenici pretvaraju se u apostole Hristove. I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svetla. Nije zato ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po njihovim delima.*

Đavo nastoji da izopači i prisvoji značenje i značaj Gospodnjih dela u istoriji Božijeg Naroda. U Stvaranju **sedam** dana prikazuju **celinu** stvaranja – **dela** našeg Tvorca. Svaki dan je označen posebnim značajem na slavu našem Bogu i na blagoslov svemu stvorenom. Celokupno stvaranje bilo bi nepotpuno bez **sedmog** dana. 'Sedmica stvaranja' označila nam je **broj sedam** kao **broj potpunosti – celine** Božijeg delovanja. U Pričama (Solomonovim) 9: 1: Mudrost sazida svoj dom.

Ona je otesala **sedam** stubova... Naš Gospod Isus govori o Mudrosti u Luci 7: 29, 30 i 35: Ljudi koji slušahu i carinici opravdaše Boga, i krstiše se krštenjem Jovanovim; a fariseji i književnici odbaciše savet Božji za njih, i ne hteše da ih on krsti. Premudrost opravdaše sva deca njena. 2. Petrova 1: 5-7 uči nas da mudro **nazidamo našu veru na sedam stubova**.

Na samo ovo okrenite svo staranje svoje da pokažete u veri svojoj dobrodetelj, u dobrodetelji razum, u razumu uzdržanje, u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost, u pobožnosti bratoljublje, u bratoljublju ljubav. U Otkrivenju 12 aždaja se pokazuje svojim robovima prividnim savršenstvom poglavarstva i spremnošću da proždere Novorođenče:

večnog Cara (u 5. stihu). Aždaja ne uspeva a Car večno vlada. U 13. glavi aždaja daje zveri silu svoju.

Zver koristi isto **preuveličavanje sebe: sedam glava** – prevlast nad celim svetom i to zanavek veka. U ovoj, 17. glavi, anđeo je objasnio: **sedam glava su sedam bregova**, planina, koje velika bludnica koristi kao svoje sedište - **svoj presto**. Ova verska zavodnica i mati verskih bludnica temelji svoj uticaj na **sedmostrukoj prevari** da ukoreni lažni osećaj sigurnosti svojim vernicima - svojim žrtvama zablude. **Sedmostruka obmana je** opšta, svestrana, potpuna **zbirka laži**. Umesto vrlina i duhovnih darova, Vavilon nudi, nameće, opravdava i uči, bezbožnost, samovolju i licemerstvo.

Namesto Hristove vernosti, antihrist ubeđuje u neverstvo; mesto dobrih dela u Duhu Hrista, sluge Sotone uče i nameću prevlast i potčinjenost; u zamenu za znanje i razumevanje, zli duh seje i razvija praznoverje i prevare; umesto uzdržanja, raskalašnost i razuzdanost; umesto trpljenja, nestrpljenje i malodušnost; umesto pobožnosti, idolopoklonstvo i licemerstvo; umesto bratoljublja, sebičnost, nadmetanje i zavist; umesto ljubavi, nadutost, tajnu zlobu i zloupotrebu.

Duše u ropstvu bludnici ojađene su duhom antihrista i beživotnom prazninom jer u njima ne vlada Duh i Nauka Jedinog Spasitelja. Prevarljivi bregovi pouzdanja u propadljivost su uveličani da izgledaju kao planine. Aždaja i zver postavljaju carsko ime i nazive na svaki breg da bi im dali izgled čitavog carstva. Sedam carstava su namenjeni da utvrde grešnike u praznoverju i da ih spreče da poveruju u ono jedno Carstvo, Carstvo večno, u kojem Istiniti Car večno vlada na slavu Ocu.

Pošto nema Istine u ocu prevare i laži (Jovan 8: 48) njegova vladavina je ispunjena nesigurnošću i nemirima. Poverenje i pouzdanje grešnika neizbežno se završi razočarenjem i stravičnim saznanjem grozne stvarnosti posledica bezbožnosti. Sedam careva su naimenovani, ali pet između njih su već pali, oboreni, jedan samo postoji u sadašnjosti. Vrlo značajna pouka pravim učenicima je tu: Neuspeh i pad svih pet đavolskih 'uređenja' uči nas da se čuvamo podcenjivanja sile tame.

Tako isto je važno da ne precenimo moć pobeđenog Neprijatelja. Lukave

obmane i zamke Neprijatelja u vreme naše službe i borbe nisu ništa manje bezbožne, prevarne i opasne, nego što su bile u vreme poznatih mučenika i apostola. U đavolskom besnilu njegova pokvarenost je otvorena; ali pod maskom osmeha lažne naklonosti mnogo lukavija zloba se skriva. Koliko puta u istoriji vere Jevanđelja još u toku nesnosnog zlostavljanja već se pripremao još grozniji poredak.

Duh našega Gospoda javlja nam o dolasku naizgled strašne budućnosti: trajaće samo kratko vreme; Nebeski Otac naš je odredio Njegovog Jagnjeta pobedu protiv svake zveri carstva tame i smrti. U svojoj prirodi, namerama i borbi, zver je slična svoj sedmorici careva u kratkotrajnom i padajućem carovanju. Nema iznenađenja u toj porodici: svima je isti otac: izumitelj idolopoklonstva – aždaja. Svi su sami sebe odredili za propast.

Nedavno su se čula pitanja: ko su zveri i carevi? Možda je lakše odgovoriti na pitanje: koji nisu? Svet greha, tame i pobune protiv Božijeg dobrog reda, svet prestupa pravila pobožnosti, podčinjava se sotonskoj prevari i zlobi. Štetno je za nas ograničavanje Božijih otkrivenja na samo neke predele, razdoblja, vladare i poretke. Ova Knjiga prosvetljuje naše razumevanje celog Svetog Pisma.

12) Deset rogova, koje si video, to su deset careva, koji carstva još ne primiše, nego će oblast kao carevi na jedno vreme primiti sa zveri.

Prikaz zveri se pojavio u 13: 1. Deset rogova još nisu primili carstva.

Redosled delova otkrivenja nam ne dokazuje redosled događaja (označenih tim otkrivenjima) u prošlosti, sadašnjosti ili u budućnosti. Deset rogova i zver osnaženi su istovremeno; oni imaju istog osnivača: *kneza ovog sveta koji vlada u vetru, duha protivljenja (Efescima 2: 2).*

U carstvu đavola nema mira ni vernosti. Tama je ispunjena uzajamnom mržnjom, namerama podrivanja, pred-paklenim stanjem. Treba nam razumevanje svega prethodnog da zagledamo dublje i primenemo pravilno smisao 12. stiha. Deset rogova i sedam glava su sastavni delovi zveri; ni jedan deo nije nezavisan niti se može održati bez svih drugih delova. Zver ne može postojati bez stalnog osnaženja osnivača – aždaje. Nešto đavolske, aždajine, prirode vidimo u *Luci 8: 27-29.*

Kad iziđe On (Gospod Isus) na zemlju, sreće Ga jedan čovek iz grada u kome behu đavoli od mnogo godina, i u haljine ne oblačaše se, i ne življaše u kući, nego u grobovima. Kad vide Isusa, povika i pripade k Njemu i reče zdravo: Šta je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim Te, ne muči me. Jer Isus zapovedi duhu nečistom da iziđe iz čoveka: jer ga mučaše odavno, i metahu ga u verige i u puta da ga čuvaju, i iskida sveze, i teraše ga đavo po pustinji.

Sotona je razoran i prema sebi i protiv svih svojih žrtava. Kad mu je onemogućena strast zlostavljanja njegovog roblja, njegova obest rastrza njega, đavola. Zver je ostvarenje đavolskog predstavnštva; vidimo njegovu narav u njoj. Sedam glava i deset rogova ukazuju na neslogu i nered. Ako su tri glave sa par rogova svaka, a četiri glave sa po jednim rogom svaka, đavo ne može sakriti suprotnosti: manjina ima više sile, a većina manje snage. Uticaj zlog duha je pun pometnje.

Sedam glava imaju neku vezu sa sedam drugih careva u 10. stihu; samo jedan između te sedmorice vlada u sadašnjosti. U 13: 11 druga zver ima dva roga kao jagnje a njena nauka, podsticaj i poredak deluju u istom smeru i za istu svrhu kao i prva zver; obe zveri su zlodela đavolskih namera. Dva roga ukazuju na zahtev i nastojanje zlog duha da zavlada čovekom i duhovno i telesno. Antihrist se bori da sakrije svoju gramzivost za tajne i javne gadosti lažnog jevanđelja žrtvi idolima.

Druga zver uspostavlja preteću vlast i potpunu upravu nad celokupnim ljudskim životom. Ona zahteva i nameće pokornost bez pogovora u nameri da ovlada telom, dušom, srcem i umom svojih svestrano obespravljenih žrtava. Druga zver proglašava svoju vlast nad prošlošću, sadašnjošću i budućnošću čovečanstva. Ona bez straha i oklevanja menja celo Sveto Pismo i objavi sebe kao jedinu vlast u tumačenju Reči Božije i kao posednika najviše moći nad celom vasionom.

Brojem **10** i razornom prirodom rogova pokazuje se sotonina pobuna u bezumnom besu protiv Hrista i Zajednice svetih. Protiv svakog proglašenja Večnog Jevanđelja Spasenja, zver se podiže protivnom naukom, prevarama i izopačenošću u kojima predstavlja sebe kao božanstvo u telu. Deset rogova su uticajni delovi vlasti tame. Ti nemaju svoje zemaljske oblasti ni

razdoblja vladanja ali su grozni tirani koji okivaju um i srce žrtvi silnim grešnim navikama i otrovima duše i tela.

Te zle sile prevare i propasti postoje još od prvo-zabeleženog izuma đavola u Edemskom Vrtu: đavolsko suprotstavljanje celokupnoj Reči našeg Boga. Ono što uvećava muku Neprijatelju je svest da svojim sopstvenim zlima on osuđuje sebe. Najposle sve odaje čast Bogu, proslavlja našeg Spasitelja a *onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju, (Rimljanima 8: 28); koji su rođeni Duhom Života od Boga (Jovan 3)*. Pred tom Istinom besni đavo trpi poraze.

Naš Gospod Isus Hristos je Pobednik u sadašnjosti i u večnosti. Zver nosi na sebi bludnicu. Njeni vernici i sveštenici su razuzdani u pokvarenosti ali pod njenim prestoljem tinja mržnja koja će buknuti neugasivim ognjem u određeno vreme. Svako grešno društveno, političko, vojno i versko uređenje sadrži u sebi, stvara i razvija sopstveno samo-uništenje. To je priroda greha od početka. To se pokazuje u Božijoj osudi prestupa u Edemu i kroz celu Knjigu nepobitne Božije Istine.

13-14) Ovi (10 rogova) jednu volju imaju, i silu i oblast svoju daće zveri. Ovi će se pobiti s Jagnjetom i Jagnje će ih pobediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i verni.

Ujedinjenje rogova nije vernost i odanost ma kojeg prema ma kojem. Njih samo spaja zajednička mržnja prema Jevanđelju Spasenja. Sklad mira, poštenja i čiste ljubavi našeg Gospoda potpuno su isključeni is đavolskog poretka čak i u prividnoj slozi roblja.

Sile tame se udružuju samo protiv pravednosti i Istine Hrista. Kolikogod uticajne grupe đavolske pokvarenosti i zlobe mrze jedna drugu, njihova najbezumnija zloba i obest je uvek protiv Božijeg Jagnjeta, Iskupitelja duša i spasenja u Hristu, savršenom Pravedniku. Rat protiv Božijeg Jagnjeta nastavlja se još od prve laži. Rogovi napadaju Jagnje 'naukama' lažnim, zlim zakonima, mučenjem, nasiljem i ubijanjem; tajno ili javno, pojedinačno ili grupno, celo Pismo, ili, jednu reč.

Vrlo opasno i lukavo oružje Neprijatelja su otrovne strele sumnje, straha i

brige koje pogađaju u srce slabe vere. Đavo postavlja zamke neznanja, praznoverja, pogrešnog razumevanja i primene pravog Jevanđelja u zamagljenom razumu. Nema stvarne sigurnosti u 'prilagođavanju' Jevanđelja ma kakvim zemaljskim uslovima, ni u prihvatanju nauke nekih učitelja koji nisu potvrđeni u samom Svetom Pismu. Svi koji su u Hristu jesu *pozvani, izabrani i verni* - nebeski umovi.

Sjajni i veličanstveni anđeli nebeski su savršeno odani Bogu Ocu i Sinu i raduju se vernosti Hristovih boraca na zemlji, jer ti borci svojim svakodnevnim življenjem i svedočanstvom potvrđuju da je Jagnje Božije Car nad carevima i Gospod nad gospodarima. Kad živimo u Hristu i ON vlada u nama, sve sile tame su pobeđene u našem življenju u telu ili, u smrti tela. Kad mi u punom poverenju svesrdno i verno služimo našem Caru, zidovi jerihonski padaju, užarena peć, lavovska jama i kamenovanje, samo dokazuju da je naše Pashalno Jagnje Jedini Car nad carevima.

Usred razjarenog besnila Sotone, Najveći Mučenik, Jagnje Božije, istraje kao Najveći Pobjednik. *Razmišljajmo o tome šta je u Hristu Isusu, Koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se uporedi s Bogom; nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluga. On, postavši kao i drugi ljudi, na oči nađe se kao čovek. Ponizio je sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove.*

Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakog imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; i svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca (Filibljanima 2: 5-11). Strpljivo i istrajno trpljenje Jagnjeta pobeđuje obest aždaje, njenih zveri i njihovih robova greha.

15) I reče mi (anđeo): Vode, što si video, gde sedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.

Bludnica rasprostranjuje svoju moć nad grešnim čovečanstvom kroz svoj razvrat i pokvarenost. Ona je ustoličena na zveri sličnoj aždaji. Sedam glava zveri predstavljaju sedam gora (9. stih). Mi imamo samo Jednu Goru našeg spasenja u našem Gospodu i Spasitelju. *Danilo* tumači carev san u 2: 35: *Kamen, koji udari lik, posta Gora Velika i ispuni svu zemlju.* Prorok nastavlja

u 44. stihu:

Bog nebeski će podignuti carstvo koje se doveka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati doveka. Naš Gospod Isus nas uči o nekoj gori smetnje u *Mateju 17: 20: Kažem vam zaista: ako imate vere koliko zrno gorušično, reći ćete gori ovoj: Pređi odavde tamo, i preći će, i ništa neće vam biti nemoguće.* Naš Car je naša Gora večnog spasenja. Sedam gora aždaje i njenih zveri padaju osudom Boga, našeg Tvorca.

Uzalud se grešnici uzdaju u zavodničku privlačnost bludnice: njenim priviđenjima ona može samo da osigura strašnu smrt svake duše koja ne mari za poziv našeg Spasitelja. Budimo istrajni u molitvama našem Nebeskom Ocu da nas održi Svojom blagodaću u Hristu; da sačuva i ojača naše uzdanje u dobrotu i moć našeg Cara. U 16: 20, posle sedme trube, gore lažne sigurnosti nestaju u ništavilu grešne pobune i sotonske obmane. Naša Gora je Car večnog Carstva slave i mira.

16-17) Deset rogova, koje si video na zveri, oni će omrznuti na kurvu, i opustošiće je i ogoliti, i meso njeno poješće i sažeći će je ognjem; jer je Bog dao u srca njihova da učine volju Njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zveri, dok se svrše reči Božije.

Zver nosi, izdržava bludnicu, ne da bi usrećila bludnicu, nego da bi sama (zla zver) mogla nastaviti u pravcu svojih namera. Bludnica 'osigurava' svoj položaj i svoje namere pomoću sedam glava jednog istog cilja.

Svih sedam glava, bludnica, svi rogovi, sve su to sile tame ujedinjene u jednoj jednoj nameri: uništenje Novog Života čim se rodi u srcu iskreno obraćenih na put spasenja (12: 4). Bludnica je smeštena na prestolju koje sačinjavaju sedam gora lažne sigurnosti. Sedam je potpun broj; lažna sigurnost je potpuna propast. Sva sredstva, koja upotrebljava bludnica, po zakonu bezakonja, jesu vlasništvo aždaje i njen ulog u zver koja je verna slika aždaje. Svi su povezani razvratom i lažima.

Sve tri porodice su delovi istog plemena. Aždaja, zver i bludnica sa svim svojim ćerkama (5. stih) ne znaju vrline ni darove Gospodnjeg Duha. Oni nemaju iskustvo čiste radosti življenja na zadovoljstvo našeg Nebeskog Oca.

Radost u revnosti za blagoslove naših Zajedničara u Hristu, oni ne poznaju. Blagoslove radosti i mira u pozivanju duša koje trebaju spasenje – to blaženstvo, nepoznato je i zastrašujuće robovima greha i upraviteljima tame. Nema čistog blaženstva na putu smrti.

Na putu propasti sretaju ih mnoge nevolje i jadi koje oni ne mogu sakriti od zapažanja prosvetljenih pogleda Hrišćana. Posle sve muke svog grešnog življenja oni moraju da se suoče sa pravednim sudom našeg Boga; ako se ne obrate Istini. Naš Neprijatelj mrzi našeg Tvorca, sve stvoreno i, samog sebe. Sve njegove namere sadrže istu zlobu koja ga rastrza. Pre ili posle, te mračne sile, koje nateruju svoje potčinjene u pokvarenost i gadosti bludnice, omrznu jedni druge i, počne rat.

Grešne strasti zveri i njenih podanika prema gadostima bludnice pretvore se u otvorenu mržnju i zlovolju prema njoj. Zver i zverčići neće više da donose žrtve bludnici; sad hoće da je razore i opustoše. Ne daju joj sada skupocene haljine i nakite kojima bi ona isticala svoju bludničku privlačnost. Oni sada ističu njene gole laži, gramzivost i zlostavljanje sirotih.

Sad rogovi napadaju bludnicu na razne načine: njenu nauku praznoverja i zabluda, njenu politiku prevlasti, težnju za vojnu nadmoć nad carevima, njene pokušaje otimanja imovine i vlasti nad vladarima... Oni napadaju kako i koliko mogu. Iako su ti rogovi delovi iste zveri, makar da je ona njihova bludnica i oni su je u prošlosti podržavali, sada, oni njoj zlobe: oni nju rastrzaju, razaraju njenu moć i uticaj 'potpuno'. Tajno, oni još više čine blud i gadosti; sad to čine jedan drugom.

Kako i kada je naš *Bog dao u srca njihova da učine volju Njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje (prvoj) zveri, dok se svrše reči Božije.* Cela Knjiga sadrži mnoge odgovore na ova pitanja. U *Stvaranju 4: 6-7 reče Gospod Kajinu: Što se središ? Što li ti se lice promeni? Nećeš li biti mio, kad dobro činiš? A kad ne činiš dobro, greh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vlašću, i ti si mu stariji.* Posle Kajinovog greha, greh vlada; a Kajin je rob greha sada.

U 2. Solunjanima 2:2-12 Ne dajte se lako pokrenuti od uma, niti da se plašite, da je već nastao dan Hristov. Da vas niko ne prevari nikakvim

načinom; neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli, koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sesti u crkvi Božijoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog. Jer se već radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava.

Pa će se onda javiti bezakonik, kojeg će Gospod Isus ubiti duhom usta svojih, i iskoreniti svetlošću dolaska svog. Dolazak bezakonika je po činjenju sotone sa svakom silom, znacima, lažnim čudesima, i sa svakom prevarom nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli. Zato će im Bog poslati silu prevare, da veruju laži; da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu. (Neke reči sam izostavio radi razumevanja i manjeg prostora.)

Razgledanjem ovih redova i cele Knjige, uviđamo da ni jedan grešnik na sudu Božijem neće moći da se iskreno pravda: Hteo sam da te poslušam, a ti si me odbio. Neće biti tamo ni jedan na 'desnoj' strani koji će kazati: Bio sam bolji od drugih grešnika; makar malo sam zaradio spasenje. Biće tamo mnogi 'zvani' koji su se oglušili o Gospodnji poziv.

Reč Gospodnja mora se ispuniti tačno kako je ON odredio: u svemu što se dogodi u celom svetu naš Nebeski Otac ima Svoju svrhu, vreme i mesto. Slučajnosti, dobra ili loša sreća, samo su praznoverice i ljudske zamisli. U Hristu, mi smo osigurani i blagosloveni. U grehu je samo smrt i večna propast.

18) Žena, koju si video, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carstvima zemaljskim.

Bludnica u 5. stihu je suprotna prikazu 'žene u sjaju' u 12. glavi. U *Galatima 4: 26-31 Gornji Jerusalim je večna mati iskupljenima*. Svi spašeni Hristom su slobodna deca slobodne majke. U *2. Korinćanima 11: 2 Zajednica vernih učenika ima ime Čista Devojka zaručena Hristu*. Jevrejima 11 sadrži spisak vernih Bogu počevši od Avelja i, nema kraja...; još nije dovršena.

U 40. stihu svi verni učenici su priključeni prethodnim svedocima u beskrajnoj blagodati Nebeskog Oca datoju nama u Hristu i po Njegovoj zasluži. *Efescima 4: 1-13 uči nas: da se vladamo kao što prilikuje našem*

zvanju u koje smo pozvani, sa svakom poniznošću i krotošću, s'trpiljenjem, trpeći jedan drugog u ljubavi, starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira; Jedno telo, jedan duh, kao što smo i pozvani u jednoj nadi zvanja svog.

Jedan (je) Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan (je) Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama. Svakome se od nas daje blagodat po meri dara Hristovog. Zato govori: Izišavši na visinu zaplenio si plen, i daje dare ljudima. A što iziđe, šta je, osim da i siđe u najdonja mesta zemlje? Koji siđe to je Onaj koji i iziđe više svih nebesa da ispuni sve. On je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje;

Da se sveti priprave za delo službe, na sazidanje tela Hristovog; dokle dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove... Naš Spasitelj izlaže u Mateju 23: 29-36 i 24: 34 jedan naraštaj pravednih od Avelja i drugi naraštaj (nepokornih Bogu) od Kajina. U Hristu su svi pravoverni ujedinjeni. Prikaz čudesne žene u sjaju označava sve verne - jednu Zajednicu u Hristu.

U životu ili u smrti, u trpljenju ili u radosti, svi verni su u sjaju Hristove svetosti. ON odeva Svoju Izbranicu u slavnu odeću Njegove savršene pravednosti. Svi grešnici su spojeni u grehu; u ropstvu zveri; u pijanstvu gadostima razvrata bludnice i njenih ćerki. U istoj zajednici nepokornih su i svi vernici koji ispovedaju veru bez vernosti. Odvajanje vidimo u Mateju 25. 31-33) Kad dođe Sin čovečiji u slavi svojoj i svi sveti anđeli s Njime, onda će sesti na prestolu slave svoje.

Sabraće se pred Njim svi narodi, i razlučiće ih između sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaraca. Postaviće ovce s desne strane sebi, a jarce s leve. 41-46 izražavaju Božiju osudu i nagradu: Tada će reći i onima što Mu stoje s leve strane: Idite od mene prokleti u oganj večni pripravljen đavolu i anđelima njegovim; jer ogladneh, i ne dadoste mi da jedem; ožedneh, i ne napojiste me; gost bejah, i ne primiste me; go bejah, i ne odenuste me; bolestan i u tamnici bejah, i ne obiđoste me.

Tada će Mu oni odgovoriti govoreći: Gospode! Kad Te videsmo gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo Te? Tada će

im odgovoriti govoreći: Zaista vam kažem: kad ne učiniste jednom od ove moje male braće, ni meni ne učiniste. I ovi će otići u muku večnu, a pravednici u život večni. Načuo sam neka pitanja: Ko je i šta je bludnica? Kada, gde i nad kojim carstvima ona ima svoje carstvo? Načuo sam i različite odgovore i pretpostavke.

U jednoj osobini su slični neki zaključci: delimično su tačni. U mom ograničenom razumevanju, ograničavanje značenja i značaja delova ili celog Otkrivenja na samo neke narode, predele i vladavine, nepotpuno je shvatanje ove knjige i celog Svetog Pisma. Neki delovi mogu imati višestruki smisao: ograničen u vremenu mestu i ljudstvu ali i opšti značaj kojim su označene dve strane čovečanstva: Iskupljeni i izgubljeni. Opšti značaj Otkrivenja je značajniji i potpuniji za sve naraštaje.

Mnoge reči u Pismu podstiču nas na vernu i mudru službu, smernu i odvažnu borbu, svesrdnu odanost našem Caru, iskreno bratoljublje prema svima u Hristu i revnosno, mudro, svedočanstvo svetu oko nas. Kroz svetlo Istine Jevanđelja razgledajmo bludnicu. Koje društvo, zajednica, u svetlu bez Hrista, ili pojedini članovi su slobodni i čisti - ne piju iz zlatne čaše u ruci bludnice; čaše pune gadosti i odvratnosti njenog razvrata? Postoji li i jedan rob grehu čist od taštine i ponosa?

Ko je u svetlu slobodan od nadmenosti i obesti zveri – tog obožavatelja i predstavnika aždaje? Ko nema udela i krivice u gadostima i hulama bludnice? Ko se ne klanja idolima? Ko se ne boji mračnih sila kao da su svemoćne; kao da stvarni Bog nije na Svom prestolu? Ko poštuje podjednako sve ljude: imućne i siromašne, upadljive spoljašnosti i onesposobljene, obrazovane i neuke – nepismene, priznate i prezrene, oštromne i sporije, povlašćene i potlačene? Blud je uvek u svetlu.

Nauka našeg Gospoda izoštrava naš duhovni vid i daje nam razumevanje suprotnosti dva suprotna smera: svetlosti i gadosti. Videlo Istine našeg Spasitelja obasjava nam pojavu i otkriva unutrašnju vrednost i stanje svega i svakoga. Svetlost Reči Božije providi kroz đavolsko podmuklo prerušavanje, otkriva odvratne gadosti Neprijatelja kao i strašne posledice greha. **Reč Božija ne popušta niti se pogađa sa ocem laži, sotonskim obmanama: Nju**

ne privlače grešne želje.

Vernost našem Gospodaru je naš štit. Poslanice su riznica podsticaja i naoružanja protiv podmuklih napada duha obmane. Avadon Apolion (9: 11) nije zadovoljen „mrtvim morem“ svoje oblasti zveri i bludnice; on se bori za mogućnost nanošenja zla izbranom Stadu Hrista. *Kad nečisti duh iziđe iz čoveka, ide kroz bezvodna mesta tražeći pokoja, i ne našavši reče: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; i došavši nađe (dom) prazan, pometen i ukrašen.*

Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši žive onde; i bude potonje čoveku onom gore od prvog (Matej 12: 43-45). Čuvajmo se zamki Sotone. U Mateju 13: 14-15 naš Gospod uči: Zbiva se na njima proroštvo Isajino, koje govori: Ušima ćete čuti, i nećete razumeti; i očima ćete gledati, i nećete videti. Jer je odrvenilo srce ovih ljudi, i ušima teško čuju, i oči su svoje zatvorili da kako ne vide očima, i ušima ne čuju, i srcem ne razumeju, i ne obrate se da ih iscelim.

Glasan i jasan je prekora u Delima 7: 51-53: *Tvrdo vrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci tako i vi. Kojeg od proroka ne proteraše oci vaši? I pobiše one koji unapred javiše za dolazak pravednika, kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste; koji primiste zakon naredbom anđelskom, i ne održaste.*

Zna Gospod pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike mučeći čuvati za dan sudni; osobito one koji idu za telesnim željama nečistote, i ne mare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i samovoljni, i ne drhću huleći na slavu. Anđeli, koji veću snagu i silu imaju, ne izgovaraju na njih pred Gospodom hulni sud; a oni, kao nerazumna životinja, koja je od prirode na to stvorena da se hvata i kolje, hule na ono što ne razumeju, i u pogibli svojoj propašće primajući platu nepravde.

Oni misle da je slast častiti se svaki dan; oni su sramota i greh, koji se hrane svojim prevarama, jedući s vama; imajući oči pune preljubochinstva i neprestanog greha; prelaščujući neutvrđene duše; imaju srce naučeno lakomstvu, deca kletve; ostavivši pravi put, zađoše, i idu putem Valaama Vosorovog, kome omilje plata nepravdna (2. Petrova 2: 9-15). Pavle u

Efescima 4: 17-19 govori i svedoči u Gospodu da više ne hodimo kao što hode i ostali neznabošci u praznosti uma svog;

Oni imaju smisao tamom pokriven, i udaljeni su od života Božijeg za neznanje koje je u njima, za okamenjenje srca svojih; koji ostavivši poštenje predadoše se besramnosti, na činjenje svake nečistote i lakomstva. Ovih dana, možda više nego u pređašnjim vremenima, pomoću savremenih sredstava prenosa razvrat se uvlači u mnoge domove... Sama priroda Istine otkriva lažnu lepotu i privlačnost bludnice – zavodnice. Istina Svojom jasnošću pobeđuje nasilnost đavolskih zveri.

Videlo Istine na stazi pravednosti u Hristu, našem Gospodu, usmerava nas u dobar pravac. *Matej 5: 6* uči nas: *Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi.* Nema gladi ni sušnih godina; večita gozba je za trpezom našeg Oca u Hristu. *Rimljanima 6: 13. i 19.* podstiču nas: *Ne dajte udova svojih grehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.*

Kao što (u svetu) dadoste ude svoje za robove nečistoti i bezakonju na bezakonje, tako sad dajte ude svoje za sluge pravdi na posvećenje. Mnoge reči Pisma utvrđuju naša srca da nas ispune Duhom našeg Cara da u našem srcu, umu, duši i telu ne bude praznog mesta u koje bi naš Neprijatelj u svom prurušenom obliku ubacio svoje seme zverstva i razvrata. Ni jedna reč našeg Učitelja neka nam ne bude nevažna i zapuštena; ni preteška za razumevanje i srdačnu predanost Ocu.

Obožavajmo našeg Cara i Gospoda. Opominjimo se Gospodnjeg izbavljenja iz našeg ropstva grehu i Sotoni; da se nikad ne vraćamo natrag u smrt. Neophodno je da sačuvamo pravac našeg Iskupitelja: ugledajmo se na Njegovu nepopustljivu vernost. Njegov primer nek nam je svetlost na stazi Života i Istine. Budimo istrajni u molitvama i uzajamnom ohrabrenju.

Oče naš Nebeski, sačuvaj nas od besposlenosti, bezciljnosti i nemarnosti. Sveti Oče, sačuvaj nas Tvojom blagodaću u Tvom Ljubljenom Sinu, našem blagoslovenom Vlasniku. Svemoćni Bože, blagoslovi nas u Tvom Gospodarstvu ljubavi. Tvoje je Carstvo večno; Tvoja je slava, moć, vlast i Tebi pripada obožavanje od sveg srca, uma, duše i tela.